

ingressus est ad eum, ut illius iram leniret, et ad misericordiam provocaret. Sed et quarentibus filiis Israel, quis post mortem Josue esset gubernaturus, dictum est: Judas ascendet, ecce tradidi terram in manus ejus. Sed et multo antea (ut quidam tradunt) Judas primus ingressus est mare rubrum, propter quod Principatum obtinuit. JAC. ALV. de Hum. c. v, p. 4.

Initium salutis, ait Seneca, est notitia peccati. Qui peccare se nescit, corrigi non vult. Deprehendas te oportet, ante quam emendes. Inquire in te, Accusatoris primum partibus fungere, deinde Judicis, novissime Deprecatoris. SEN. ep. XVIII.

ÆQUITAS. — Ipsa etiam bruta medicinam vulneribus suis et morbis quaerunt. Cervus telum inhaerens corpori, dielamo, et venenum, quod phalangium (araneorum genus) affudit mordens, esu cancerorum expellit. Hippopotamus exaecto arundinis fragmine venam mittendo sanguini aperit. Apri pastu hedere, aut cancerorum, ingluviem sanant; canes ac feles herbis. Anguilla et serpentes vetustam pellem gustato fœniculi succo exuunt. Palumbes, corvus, graeculus, morula, perdis, lauro se purgant. PLIN. l. II, c. XXVII.

AUCTORES.

Jacobus Marchantius, in *Horto Pastorum* tr. 5.

Philippus D'Outreman, p. 2, c. 15.

Matthias Faber, *Dom. 3. Advent. conc. 6 et 7. Item, Dom. 3. post. Epiph. conc. 3. Item, Dom. 3. Quadr. conc. 6 et 7, et Dom. 4, c. 3 et 4. Item, Dom. 13. post. Pent. conc. 9.*

Fulvius Androtius, lib. integro.

Bernardinus Rosignolius, l. 1, c. 9 et 10.

Paulus Parry, in *Solitudine Hagiophila*. Dissert. 1 et 2. diei secundæ, et diss. 1, diei tertiæ.

Ludovicus Cran., in *Locis Comm.* f. 699.

Thomas Stapletonus, text. iv in *Dom. 1, post Pascha.*

Laurentius Beirlinck, textu vi in *Pesto SS. Apost. Petri et Pauli.*

Nicolaus Lancizius, opuse. XII, f. 246 et 183. Item, opuse. c. XIII, c. XII.

Josephus Lang., in *Polyanthoa*, V. eodem. Antonius Dauroltius, in *Catech. Historiali*, tit. XXXV, c. v.

CONFIRMATIO.

QUOAD ESSENTIAM.

DEFINITIO. — Est unctio Chrismatis, sub præscripta forma verborum, in fronte Baptizati, ab Episcopo facta, qua is ex institutione Christi gratiæ augmentum et robur accipit. BUSENB. l. VI, tr. 2, c. II.

CAUSÆ. — Materia remota essentialis est Chrisma, ex oleo et balsamo confectum, et ab Episcopo benedictum. Materia proxima est unctio in fronte per manum Episcopi in forma Crucis facta. Idem, ex *Comm.*

Forma hujus Sacramenti est: Signo te signo Crucis, et confirmo te Chrismate salutis, in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.

Causa efficiens seu Minister est solus et omnis Episcopus; ex delegatione Pontificis etiam simplex Sacerdos.

Causa finalis est robur et gratiæ augmentum, unde teste S. Aug.: Unguentum hoc visibile, quo Ecclesia Baptizatos inungit, significat invisibilis gratiæ donum, quo Spiritus Sanctus Christum in primis, qui et a Chrismate nomen trahit, et deinde Christianos omnes interna unctioe inluit atque confirmat. S. AUG. l. XIII, de *Conf.* c. XXVI.

CEREMONIÆ. — Hos seu Christianæ militiæ tyrones Episcopus admonet inunctione, ut adversus tot hostes, et quotidiana pericula spiritualia confirmantur. CANISIUS p. II de *Confr.* § 5.

Consignat Cruce frontem, qua pudoris est sedes, ut non erubescat Christum et fidem Catholicam coram hominibus confiteri.

Alapam impingit, ut militiam Christianam invicta patientia exercendam et ornandam esse, perpetua memoria retineant.

Obligatur frons fasciola, tum ne temere tangatur et abstergatur Chrisma, tum ut intelligat confirmatus, gratiam confirmationis sedulo sibi conservandam esse.

Datur Patrinus, ut se adhuc ductorem Indigere sciat, sicut ob eandem causam tyroni militi veteranus adjungitur.

EX S. SCRIPTURA.

QUALITAS. — Redde mihi lætitiã salutari tui, et Spiritu principali confirma me. Ps l. 14.

Sicut modo geniti infantes rationabiles sine dolo lac concupiscite, ut in eo crescat in Christo, et qui unxit nos DEUS; qui et signavit nos, et dedit pignus Spiritus in cordibus nostris. II, Cor. I, 21.

Manda, Deus, virtuti tuæ (per Spiritum S. conferri solita) confirma hoc, Deus, quod operatus es in nobis. Ps. LXVII, 29.

Tunc imponebant manus super illos et accipiebant Spiritum Sanctum. ACT. VIII, 17.

EX SS. PATRIBUS.

QUALITAS. — Baptismi gratiam omni homini, vel omni sexui, tradidit auctoritas antiquorum; Confirmationis autem insigne, sola Pontificalis persona suæ vœnitat dignitati. S. PETERUS DAM. s. I de *Dedic. Eccl.*

Postquam Dominus noster verus Rex et Sacerdos æternus, a Deo Patre celestis mystico unguento est delibutus, jam non soli Pontifices et Reges, sed omnis Ecclesia unctioe Chrismatis consecratur, pro eo, quod est membrum æterni Sacerdotis et Regis. Ergo quia genus regale et sacerdotale sumus, ideo post lavaerum unguimur, ut Christi nomine censeamur. S. ISIDOR. HISP. l. II de *Eccl. off.* c. XXX.

An neseis, etiam Ecclesiarum hunc esse morem, ut baptizatis manus imponatur, et ita invocetur Spiritus Sanctus? Exigis, ubi scriptum sit? In Actibus Apostolorum. Etiamsi Scripturæ auctoritas non subesset, totius orbis in hanc partem consensus instar præcepti obtineret. Nam et multa alia, quæ per traditionem in Ecclesiis observantur, auctoritatem sibi scriptæ legis usurpant. S. HIER. contra *Lucifer.*

Ideo omnis Christianus sanctificatur, ut intelligat, se non solum sacerdotalis et regiæ dignitatis esse consortem, sed etiam contra diabolum fieri luctatorem. S. AUG. in *Sent.* n. 341.

NECESSITAS. — Ungi quoque necesse est

eum, qui baptizatus sit, ut accepto Chrismate, id est, unctioe, esse unctus Dei, et habere in se gratiam Christi possit. S. CYR. l. I, ep. XII ad *Joan.*

Cum regeneratus quis fuerit per aquam, postmodum septiformis Spiritus gratia ab Episcopo confirmetur, quia aliter perfectus Christianus esse nequaquam poterit. S. CLEM. IV ad *Julium et Julianum.*

Quia in hoc mundo tota ætate victuris, inter invisibiles hostes et pericula gradiendum est, in baptismo regeneramur ad vitam, post baptismum confirmamur ad pugnam; in baptismo abluimur, post baptismum roboramur. S. MELCH. PONT. in ep. ad *Hisp. Episc.*

Decretales paginæ et Sanctorum Patrum instituta decernunt, non esse differendam post Baptismum Sacramenti hujus virtutem, ne nos inermes inveniat fraudulentus ille contortor, a quo nemo unquam nocendi inducias extorsit. S. PETERUS DAM. l. I de *Dedic. Eccl.*

UTILITAS. — Secundum est Sacramentum Confirmationis. In baptismum Spiritus datur ad veniam, hic ad pugnam; ibi mundamur ab iniquitate, hic virtutibus præmuniatur. Ibid.

Signatur baptizatus cum Chrismate per Sacerdotem in capitis summitate; per Pontificem vero in fronte, ut priori unctioe significetur Spiritus Sancti super ipsum descensio, ad habitationem Deo consecrandam; in secunda quoque, ut ejusdem Spiritus Sancti septiformis gratia cum omni plenitudine sanctitatis, et scientiæ, et virtutis venire in hominem declaratur. RABAN. ARCH. MOGUNT. l. I de *Instit. Cler.* c. XXX.

Caro ungitur, ut anima consecratur; caro signatur, ut et anima muniat; caro manuum impositione adumbratur, ut anima Spiritu illuminetur. TERT. l. de *Carn. Resurr.*

EXEMPLA.

QUALITAS. — Cum audissent Apostoli, qui erant Hierosolymis, quod recepisset Samaria verbum Dei, miserunt ad eos Petrum et Joannem. Qui cum venissent, oraverunt pro his, ut acciperent Spiritum Sanctum. Nondum enim in quemquam illorum venerat, sed baptizati tantum erant in nomine Domini Jesu. Tunc imponebant manus super illos, et accipiebant Spiritum Sanctum. ACT. c. VIII, 14.

Cum S. Paulus Ephesi aliquos discipulos reperisset, quæsit ab eis, an Spiritum Sanctum accepissent? Cumque illi respondissent, se, nec si Spiritus Sanctus esset, audivisse, iussit eos in Christi nomine baptizari, cumque post Baptismum manus illis imposuisset, venit Spiritus S. super eos et loquebantur linguis et prophetabant. *ACT. XIX.*

Cum Clericus S. Ethelwoldi, Wintoniensis Episcopi, ampullam tantum media parte plenam oleo accepisset pro Confirmationis Sacramento administrando, eamque ipsam in itinere amisisset, postea cum anxietate iter repetens, reperit eam in via iacentem, et penitus impletam. *SURIUS, t. IV, 2 Aug.*

Japoni tanto cum sensu pietatis hoc Sacramentum susceperunt, ut Episcopus Japonie dixerit, se nunquam reperiisse gentem, quæ tantam erga hoc Sacramentum religionem præferret, ac in Japonibus comperebat. *JOAN. HAIUS, in Lit. Jap. 1603.*

NECESSITAS. — Quod Novatus ab Exorcistis Catholicis ad veram fidem perductus, et baptizatus, postea tormentorum metu iterum defecerit, potissimum Scriptores causam aiunt fuisse, quod Confirmationis Sacramentum, cum potuisset, non susceperit. *EUSEB. l. VI Hist. Eccl. c. XXXV.*

S. Anselmus, cum post multos alios hoc Sacramento initiatos puellam, idem beneficium petentem, inungere storum importunitate persuasus omisisset, tantum ex hoc facto dolorem concepit, ut nunquam amplius per totam vitam ab ejus corde recesserit. *EDINERUS, in Vita l. VII, c. XXXII.*

S. Mauritius, Episcopus Gandavensis, cum ad puerum moribundum inungendum vocatus, paululum tardasset, puerque interea mortuus esset, multis annis hanc negligentiam delevit, et tandem indignum se Episcopatu ratus aufugit, et clavibus in mare coniectis votum fecit non redeundi ad Episcopatum, donec claves iterum fuissent inventæ. Servitque tandem in hortulani officio, donec a suis inventus, clavibusque, quas piscis ultro in navem insiliens in se conculserat, oblati, ad sedem suam reversus est. *SURIUS, t. V, 13 Sept.*

UTILITAS. — Lactantius Firmianus refert multos Christianos propterea a Tyrannis graviter exercitatos esse, quod illis presentibus, utpote qui uncti erant, demones ad idolis responsa non darent. *LACTANTIUS FIRMIANUS, l. IV de Vera Sap.*

Cum quidam cæcus pastor ope dæmonis

et vacas totius pagi cognosceret et custodiret, quamprimum confirmatus est, nihil simile amplius potuit. *CANTIP. l. II Ap. c. XVII.*

Cum paschali tempore Faro, Meldensis Episcopus, subditos suos hoc Sacramento initiaret, cæcus quidam puer inter alios accedens mox oculorum usum recepit. S. Malchus vero usum rationis per idem Sacramentum pueri cuiusdam restituit. *DAUROIT. in Catech. hist. c. v, tit. 4.*

S. Rembertus, secundus Bremensis Ecclesie Archiepiscopus, in Sueciam profectus, cum ibi pontificali more sacro Chrismate cæcum inunxisset, visum luminis illi reddidit. *SURIUS, in Vita Remberti, IV.*

S. Malchus, D. Bernardi præceptor, e Monasterio Wintoniensi, ubi in habitu ex proposito monachali conversatus fuerat, ad Episcopatum in Lesmon civitate Mamonie assumptus, puerum mente captum ex his quos lunaticos vocant, inter confirmandum sacra unctione sanavit. *SURIUS, in Vita ejus, tom. V, 28 Octob., c. VI.*

SIMILITUDINES.

QUALITAS. — Sicut in Christo morimur, ut renascamur; ita etiam Spiritu signamur, ut splendorem atque imaginem ejus et gratiam tenere possimus, quod est utique spirituale signaculum; nam etsi signemur in corpore, veritate tamen in corde signamur, ut Spiritus S. exprimat in nobis celestis imaginis effigiem. *S. AMER. l. I de Spiritu s. c. VI.*

Sicut Salvator per Baptismum et Spiritus S. descensum, aggressum Adversarium devicit; sic et vos per sacrum Baptisma induti mysticum Chrisma (quæ est Spiritus S. armatura) state adversus hostes, cosque debellate dicentes: Omnia possum in eo, qui me confortat Christus, a cujus Chrismate Christiani appellamini, perducetes ad veritatem nomen Christianum, quod a Baptismo cepit nominari, si quidem non eratis proprie digni eo nomine, sed potius eo progredieris tendebatis, ut Christiani essetis. *CYRILL. HIER. Catech. s. II.*

Sicut in ædificiis materialibus fabri inferiores calcem, cæmentum, ligna et reliquam materiam subministrant, absolutio vero operis, et ultime manus impositio ad architectum spectat; ita Baptismum per communes Sacerdotes conferri solet, Confirmatio vero, quæ spirituale hominis ædificium perficit,

manum Episcopi requirit. *D. TH. III, p. q. LXXII, art. 41.*

Sicut trium votorum Religiosorum editio hominem in statu perfectionis constituit, non quod is jam perfectus sit, sed quod illa professio eum adiecit studio perfectionis, et pecularia adjumenta ad id habeat; ita idem etiam de Confirmationis Sacramento dicendum. *FAB. conc. VI in Fer. 3, Pent.*

Sicut de intentione naturæ est, ut homo crescat in statura; ita de intentione Dei est, ut idem crescat in vitæ perfectione, quod fit per hoc Sacramentum. *S. THOM. q. v, a. 8.*

Sicut inferiores et leviores artes docent alii Magistri, Doctorem vero Theologiæ creat, et sic ultimam quasi manum Cancellarius aut Doctor alius Theologiæ imponit; ita Baptismum multi alii, Confirmationem vero solus Episcopus administrat.

NECESSITAS. — Sicut exigit militaris ordo ut cum Imperator quemcumque receperit in militum numerum, non solum signet receptum, sed etiam armis competentibus instruat pugnaturum; ita in Baptismo recipitur homo in militiam et in Confirmatione coarmatur ad pugnam. *S. MELCH. dist. v, c. de Hist.*

Sicut Anti-Christus olim jubebit, ne quis in fronte crucem portet; ita Dæmon et Hæretici cavent, ne quis fronte inunctus Christus fortiter proleatur. *S. HYPPOLIT. in l. de Consumm. mundi.*

Sicut parentes magnam conferre facultatem volentes, non satis provident, nisi etiam tutorem constituent; ita Christus non satis putabat provium suis, nisi regeneratis in Baptismo Paraclætum pro custode, consolatore et tutore daret. *S. MELCH. l. c.*

MOTIVA.

Ad Confirmationem recipiendam.

Necessitas; si enim is, qui militiam adire debeat, ante omnia opus habet, ut bene armetur; quanto magis spiritualem militiam (a cujus felici exitu salus æterna pendet), aspiciatur, curare debet, ut per hoc Sacramentum spiritualem armaturam accipiat. **Utilitas;** si enim ideo quisque cibum et alia similia media adhibet, quia ad augmentum corporis sunt proficua; quidni magna alacritate hoc Sacramentum quis suscipiat,

ut quoad animam perfici et crescere queat?

Dignitas. Quis enim non gauderet, si ad modum Saulis vel Davidis, subito ab aliquo in regem jussu Dei inungeretur? Quanto magis autem felicem se reputare debet, si per hoc Sacramentum inunctus titulum et jus Regis celestis accipiat?

Juventus; si enim merito juventissimum accidit pupillo, si bonum et fidelem tutorem se nactum fuisse intelligat; quanto magis gaudere debet, qui per Confirmationis Sacramentum se Spiritum Sanctum in tutorem et protectorem accepisse meminert?

MEDIA.

Cognitio sui; hæc enim efficiet, ut fragilitatem ac infirmitatem suam cognoscens, ultro desideret hoc Sacramentum, utpote per quod vires suas non modice roborari novit.

Æstimatio hujus Sacramenti; quam concipiet, si meminerit, quemadmodum Sauli olim cum unctione cor immutatum est; ita sibi quoque per Spiritus S. unctionem in hoc Sacramento perendam, cor aliud datum iri; nam, ut Urbanus Papa loquitur, cum Spiritus S. infunditur, cor fidele ad prudentiam et constantiam dilatatur. *URBANUS, de Conf. dist. v, c. Omnes.*

Ardens desiderium Christianæ perfectionis; si enim Religiosi simili desiderio accensi, statum Religiosum tam ardentem eligunt et amplectuntur; cur non et Christianus, si Religionem ingredi non possit, saltem hoc Sacramentum, velut statum perfectionis, cupide amplectatur?

Odium Dæmonis; per hoc enim instigabitur quis ad fortiter ei resistendum, atque adeo etiam ad hoc Sacramentum, velut armaturam spiritualem, arripiendum.

ASCETICA.

Tria sunt, quæ præcipue Asceta circa hoc Sacramentum observare debet. Primum est, ut bene cognoscat naturam et institutionem hujus Sacramenti, nempe quod sit eo fine a Christo institutum, ut Christianus non solum regie sacerdotalis dignitatis fiat concors, sed insignis etiam, contra diabolum aliosque animæ hostes, luctator, quemad-

modum S. Augustinus loquitur. S. AUG. in *Sent.* n. 31.

Alterum est, ut ad illud mature digneque suscipiendum hortetur; cum enim id contra graviore lapsus confirmet ac protegat, quibus juvenilis ætas magis quam alia subjecta est, merito in hac etiam ætate magis hoc remedium arripitur, quam in posteriorem ætatem differtur.

Tertium est, ut ad digne cooperandum huic Sacramento hortetur illis S. Pauli verbis: Labora sicut bonus miles Christi; II TIM. II, 5; eumque in finem sibi gratiam Sacramentalem Confirmationis a Spiritu Sancto dari imaginatur, illaque olim ad Judam Machabæum dicta verba repeti: Accipe Sanctum gladium, munus a Deo, in quo dejicias adversarios populi mei Israel. II MACH. ult. 16.

CONCEPTUS PRÆDICABILES.

Ex occasione thematis: « Oleo sancto meo unxi eum; manus enim mea auxiliabuntur ei, et brachium meum confortabit eum. » PS. LXXXVIII, 21.

Potest effectum Confirmationis per comparationem cum oleo explicari. Et 1. quidem ostendi, quod sicut oleum nutrit et augmentat corpus; ita hoc ipsum etiam hoc Sacramentum respectu animæ faciat. 2. Quod sicut oleum ea, quibus infunditur, nitida et splendida efficit; ita et hoc Sacramentum fidei lumen et splendorem in anima augeat. 3. Quod, sicut oleum corroborat corpus quod inungitur (unde olim athletæ oleo se ungebant); ita et anima per hoc Sacramentum ad pugnam spirituales roboratur. 4. Quod, sicut oleum unguuntur et creantur Reges; ita per oleum hujus Sacramenti Reges cœlestes, id est, veri ac perfecti Christiani, efficiuntur. Vide Marchant. in *Horto Pastorum*, tract. 3. Lect. 2.

Ex occasione thematis: « Sicut balsamum romatizans odorem dedi. » ECL. XXIV, 10.

Potest natura et effectus Chrismatism in hoc Sacramento adhiberi soliti ostendi. Et 1. quidem dici, quod Chrisma nihil aliud sit, quam oleum balsamo mixtum, et ideo a Christo pro materia hujus Sacramenti assumptum sit, ut intelligerent Fideles, quemadmodum ipsi per oleum nunc inunguntur in veros et perfectos Christianos, et ad hoc

gratiam copiosam accipiunt; ita ex sua parte ipsos cooperari debere, et vitæ ac honorum exemplorum odorem aliis relinquere. 2. Ostendatur, quam merito hic odor odori balsami comparetur, quia est odor valde suavis gratulatio Deo et hominibus: *Sans*, id est, a putredine peccati conservans; *penetrativus*, cum exempla magis quam verba penetrant, moveantque, ut adeo merito tales Christiani cum Apostolo dicere queant: Christi bonus odor sumus in omni loco. I COR. II, 13.

Ex occasione thematis: « Tunc imponebant manus super illos, et accipiebant Spiritum Sanctum. » ACT. VIII, 13.

Explicari possunt effectus hujus Sacramenti per manus impositionem, dicique: 1. Quod manus imponatur, ut significetur, eos a Spiritu S. tanquam manu adversus hostes protegi. 2. Quod, sicut olim supra victimas manus imponebantur; ita etiam per hanc manuum impositionem Deo velut victimæ gratissimæ immolentur. 3. Quod a Deo quasi manu ducantur, et specialiter nunc regantur, velut veri ipsius servi. 4. Quod per hanc impositionem iterum reconciliantur Deo.

Ex occasione thematis: « Accipe Sanctum gladium, munus a Deo, in quo dejicias adversarios populi mei Israel. » MACH. ult. 16.

Potest primarius effectus hujus Sacramenti explicari, qui est, robor contra hostes fidei conferre. In prima ergo parte ostendatur, quam vere a Jobo dictum sit, militiam esse vitam hominis super terram, et quam periculosa sit hæc militia, utpote in qua pro animæ salute certatur; quem in finem potest Demon Nicanori Judeorum hosti comparari, qui summa superbiarectus, cogitaverat commune trophæum statuere de Juda. In secunda parte ostendatur, ab Ecclesia contra talem hostem, perinde ac olim Jude ab Jeremia, gladium offerri per Sacramentum Confirmationis, gladium vere *Sanctum* (cum non sit aliud, quam ipse Spiritus S. et gratia illius) vere *munus a Deo* præclarissimum (cum sit donum optimum et perfectum desursum descendens) in quo *omnes adversarii dejiciuntur*, (cum sit ille ipse, quo olim S. Michael Luciferum superavit dicens: Quis ut Deus?) ut adeo vere quisvis Christianus ad Deum et Ecclesiam accedens dicat cum Davide: Non est alter huic similis, da mihi eum.

Ex occasione thematis: « Ecce unxit te

Domini super hæreditatem suam in Principem. » I REG. XXI, 10.

Potest alius effectus Confirmationis explicari, scilicet Character impressus, per quem deputatur confirmatus in verum Dei servum, atque ideo Regem cœli, juxta commune illud dictum Ascetarum: Servire Deo, regnare est. In prima itaque parte ostendatur, quale sit hoc regnum pro quo confirmatus inungitur, quam longe excedens omnia regna mundi, sive dignitas, sive abundantia, sive potentia spectetur. In secunda ostendatur, quomodo hoc regnum per hujus Sacramenti unctionem conferatur. In tertia parte demonstratur, quanti hanc gratiam facere debeat quisvis Christianus, quod perinde ut olim Saul, et tot millibus hominum vera fide carentium electus sit, ut in Regem, et quidem talem ungeretur. Quantopere adeo studere debeat, ut personam suam digne sustineat.

Ex occasione thematis: « Manda, Deus, virtuti tue, confirma hoc, quod operatus es in nobis. » PS. LXVII, 25.

Explicari potest quidquid de hoc Sacramento quisvis Christiano sciendum est. Et in prima quidem parte ostendatur, quando, a quo et quem ob finem hoc Sacramentum institutum sit. In secunda ostendatur, quam convenienter hunc in finem omnes actiones et ceremonie in ejus administratione adhiberi solitæ, sint electæ, utpote quæ omnes robor animæ conferri solitum significant; nam *Oleum* indicat eum perinde ut pugilem inungi, et ad certamen præparari; *Signatio in fronte* per modum crucis facta, significat illum hac cruce contra hostes armari, illaque Ecclesie verba hostibus dici: Ecce crucem Domini, fugite partes adverse; *Alapa* indicat actualæ patientiam, qua confirmatus omnes adversitates pari alacritate ac tranquillitate accipere debet, qua nunc alapa ab Episcopo accipit. Excitentur proin auditores, ut beneficium hoc agnoscant, magni faciant, ardentur desiderent, et animo gratissimo amplectantur.

MISCELLANEA.

QUALITAS. — Quod Sponsa de Sponso dicit: Oleum effusum nomen tuum; CANT. V, 3. hoc pariter de nomine Christiani dici potest, cum vere talis a Chrismate, quod est oleum balsamo mixtum, dictus sit, atque

adeo ornari debeat, ut odorem bonæ vitæ et exempli undique a se effundat.

NECESSITAS. — Themistocles de Cretenisium duce, Theotide Orontho, dicebat Atheniensibus: Non timeat Theutidem, quia licet habet gladium ad jugulandum, non tamen habet cor ad evaginandum. Idem de Christianis baptizatis quidem, sed nondum confirmatis, dici potest. FAB. conc. VI in *Festo SS. Sim. et Judæ*, n. 1.

UTILITAS. — Triplicem Confirmationis effectum pulchre S. Apostolus his verbis indicavit: Qui autem confirmat nos vobiscum in Christo, et qui unxit nos, (qua unctione robor anime denotatur, qui et signavit nos, (character scilicet hujus Sacramenti) et dedit pignus Spiritus in cordibus nostris (per gratiæ habitualis, aliorumque habituum supernaturalium infusionem). II COR. I, 21.

Sicut S. Petrus juveni, quem Simon Magus a morte excitare præsumpserat, dixit: Si vivit, surgat, loquatur, ambulet; ita omnibus confirmatis dici potest: Si vivitis gratia Spiritus Sancti confirmati, surgite a tepore fidei ad fervorem; loquimini, fidem vestram publice predicando et defendendo; ambulate ut Catholici per viam mandatorum, et vocationem vestram dignis operibus certam facite.

AUCTORES.

Petrus Canisius, part. II, c. III.

Jacobus March. in *Horto Pastor.* tr. III.

Philippus D'Outreman, in *Pædagogico Christiano*, p. I, c. 1, § 1.

Antonius Daurolfius, in *Catechismo Historiali*, c. v.

Matthias Faber, conc. VI, in *Festo SS. Simonis et Judæ*, et conc. VI, in *Fer. III, Pent.* Item, in *Auctorio*, them. III, in *Festo Pent.* et them. IV, in *Fer. II, Pent.*

CONSCIENCIA.

QUOD ESSENTIAM.

DEFINITIO. — Est dictamen rationis, sive actus intellectus, quo judicamus aliquid hic et nunc agendum vel omitendum esse,